

Kázanie brata Franka **sobota, 4. 10. 2014 19:30**

„A On odpovedal a riekol im: Vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale tamtým nie je dané. Lebo kto má, tomu bude dané, a rozhojní sa mu; ale kto nemá, od toho bude odňaté i to, čo má. V podobenstvách im hovorím preto, že hľadiac nevidia a čujúc nečujú ani nerozumejú, a plní sa na nich proroctvo Izaiášovo, ktoré hovorí: Počúť počujete, ale neporozumiete, a hľadiť i hľadiť budete, ale nevidíte. Lebo stučnelo srdce tohoto ľudu: ušami ako počuli a svoje oči zažmúrili, aby snád' nejakou očami nevideli, ušami nepočuli, srdcom neporozumeli a neobrátili sa, a uzdravil by som ich. Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú. Lebo amen vám hovorím, že mnohí proroci a spravodliví žiadali si vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli, a počúť, čo vy čujete, a nepočuli.“ [ev. Matúša 13:11]

*Prichodia od východu,
západu a všetkých strán,
by hostili sa čo hostia Kráľa,
jak šťastní sú to ľudia!
Budú Jeho tvár vidieť, slávu Jeho budú zrieť,
blahí to účastníci, Jeho klenoty v sláve.*

Veľmi srdečne vás vítame v drahom mene nášho Pána, obzvlášť všetkých zo zámoria, našich priateľov z Kanady, USA a zovšadiaľ, zblízka i zďaleka. Boh, ten Pán nás spoločne požehnaj a požehnaj všetkých, ktorí sú na celej zemi pripojení cez internet, od Nového Zélandu a až do celého sveta.

Boh je prítomný, Boh učinil veľké veci a v úvodnom Slove sme to počuli: „...*vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.*“ Najprv sme museli počúť, aby sme videli, že to, čo Boh zaslúbil, sa deje pred našimi očami. Viera prichádza skrze kázanie. Človek jednoducho musí počúvať a potom je nám to, čo zo Slova počujeme, zjavené, vidíme to a potom môže byť blahoslavenie pre uši a oči prijaté. Myslím, že to nielen hovoríme, to sme prežili. Prijali sme, čo nám chce Boh v tomto čase povedať, čo pre tento čas zaslúbil, naklonili sme sluch k Božej zvesti v tomto čase, uverili sme, a preto je nám všetko zjavené a preto sú naše uši a oči blahoslavené.

Dovoľte mi v tento pre mňa mimoriadny deň (a dúfam, že sa všetci taktiež radujete) najprv stručne odovzdať mimoriadne pozdravy...

Bratia a sestry, sme jednoducho vďační, že sme sme byť spojení s celým svetom a sme sme niesť to nádherné zjavené Slovo.

Pred časom som sa spýtal brata Tatyho... vy viete, že v tejto chvíli je našou hlavnou starosťou vybaviť všetkých, ktorí žijú v krajinách, kde ešte nie je blahobyt, technikou, aby mohli s nami počuť a vidieť. Počuli sme to, kúpili sme viac ako 60 zariadení – brat Taty, povstaň. To je brat Taty. On je ten, ktorý nakupuje a posieľa a my zaplatíme všetky účty. Jednoducho nádherné, že sa Boh tak postaral.

A ako sme povedali pred niekoľkými týždňami: pred 10 rokmi by vôbec nebolo možné, žeby mohli všetko v celom svete vidieť a prežívať s nami. A dnes na základe slova prečítaného na úvod hovoríme: „Požehnané sú v celom svete všetky oči, ktoré vidia.“ Preto vidia? Pretože tomu, čo Boží Duch hovorí zborom, naklonili sluch, a preto vidia a preto sú ich oči a uši blahoslavené.

Mám v tomto obale mnoho emailov a správ obzvlášť o tom, čo sa deje s Izraelom, s Peresom a so všetkými, čo sa deje v Jeruzaleme, v Ríme, v katolíckej cirkvi a evanjelickej cirkvi... Všetko je oznámené na internete – o návšteva pápeža vo veľkom letničnom zbore v Taliansku... O úplne všetkom je podávaná správa a vidíme, že jednota náboženstiev sa stala hlavnou vecou až po výrok: „Tak ako sú národy zjednotené v UNO, tak musí existovať celosvetové zjednotenie, v ktorom majú svoje miesto všetky náboženstvá a konfesie.“

To sa všetko môže stať. Jednota, o ktorú prosil náš Pán, je jednota Boh v Kristu a my v Kristu: „...*Otče...*, *Ja v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno...*“ [Ján 17:23] Nie politická ani náboženská jednota, ale jednota s Bohom v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. A to sú tie dve jednoty, ktoré teraz povstávajú – jedna je svetová politická jednota a tá druhá je jednota pravých veriacich, ktorí prijali Slovo, nesú ho v srdci a dostali ho zjavené.

Chcel by som teraz prečítať starý výrok Ronalda Reagana¹, ktorý pred rokmi povedal nasledovné: „Ak zabudneme, že sme jeden národ pod Bohom, tak čoskoro zahynieme bez Neho.“ Čo je platné vyznanie, ak to tak v skutku nie je.

Viete, že dnes je pre mňa mimoriadny deň a mimoriadny čas. Pred presne 50 rokmi sa uskutočnila moja prvá misijná cesta do Indie.

¹ Ronald Reagan (1911–2004) – bývalý prezident USA v rokoch 1981–1989

Ak by som chcel hovoriť o podrobnostiach z posledných 50 rokov... Urobil som si len niekoľko poznámok a chcel by som tu dnes jednoducho povedať: Boh sa skutočne o všetko postaral. Nebol to môj plán, bol to skutočne plán všemohúceho Boha, že sme boli zverení s tým, čo Boh zaslúbil pre náš čas a čo vykonáva.

Neviem či nechce brat Hans Henrich povedať pár slov. Chcel by si povedať pár slov? On dnes v kancelárii povedal niekoľko pramocných slov a myslel som si, že by bolo dobré, ak by sme ich počuli všetci.

Povedzme to však veľmi zreteľne: teraz sa skutočne jedná o to, dostať napojenie na to, čo Boh práve teraz koná.

A ja som sa musel so všetkým vysporiadať. Možno to poviem priamo dopredu. Pod túto fotografiu s oblakovým a ohnivým stĺpom už priamo po odchode brata Branhama napísali sfalšovaný text a síce: „Tak ako Ján Kristiteľ predišiel prvému príchodu Ježiša Krista, tak ty predídeš Jeho druhému príchodu.“ Horšie sfalšovanie v našom čase neexistuje. Z úst anjela Pána vyšli slová: **„...zvesť, ktorá ti bude zverená, predíde druhému príchodu Krista.“** Ale na základe tohto sfalšovania, ktoré bolo vykonané, sú bratia v USA a po celom svete presvedčení, že s odchodom brata Branhama všetko skončilo, že nikto nemá nárok tvrdiť, že je nositeľom zvesti a všetko vraj skončilo.

Vôbec si nedokážete predstaviť útoky, ktoré sú proti mne namierené. Sme jednoducho zo srdca vďační. Duch pravdy nás bude viesť do každej pravdy a často sme povedali a čítali – brat Branham 17-krát zopakoval, čo bolo 11. 6. 1933 z nadprirodzeného oblaku na neho zvolané, totiž: **„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“**

Ak by som sa dnes tu spýtal: Koľkí počuli o zvesti pred decembrom 1965? Ani jeden medzi nami. Ak teda s bratom Branhamom všetko skončilo, tak čo potom? Bratia a sestry, nad niektorými vecami musíme premýšľať. Aj všetci bratia po celom svete musia premýšľať nad tým, či veria pravé Božie Slovo spolu s tým, čo bolo skutočne povedané alebo to, čo bratia vynašli a podľa svojej chuti dospájali.

Áno, to som nepovedal len tak mimochodom, pretože to je jedna z hlavných vecí.

Hovorím to dnes skrátene: bolo to skutočne vedenie všemohúceho Boha, ktorý všetko naplánoval pre založením sveta. Väčšina z vás je

z mladšej generácie, ale kto ešte osobne prežil druhú svetovú vojnu, kto videl tých mŕtvych, kto prežil to peklo na zemi a kto jednoducho už od detstva prežil vedenie všemohúceho Boha a potom prirodzene i naďalej... to ma naplňa veľkou vďačnosťou.

Už som to tu niekoľkokrát povedal: I samotný útek – na deň presne desať týždňov na konskom povoze na cestách a potom? Vás to nebude zaujímať, ale pre mňa... A môj otec vtedy povedal: „Ešte raz zapriahnem.“ A to malo za následok, že keď bolo potom Nemecko rozdelené, tak sme patrili do západnej a nie do východnej časti. Jeden jediný deň – možno 20 – 21 km a boli sme na západe a nie na východe, a preto som mohol slobodne cestovať, a keď prišiel rok 1955, tak som sa mohol posadiť na motorku a cestovať do Karlsruhe, aby som bol v zhromaždeniach s bratom Branhamom a na vlastné oči a uši bol svedkom toho, čo Boh v našom čase vykonal.

Nieko, myslím, že to bol náš Slawek Kupka, ktorý povedal niečo podobné ako Hans Henrich. V stredu večer mi brat Slawek povedal: „Brat Frank, tak ako si ty vďačný za to, že si bol svedok toho, čo Boh konal skrze službu brata Branhama, tak sme my vďační za to, že sme mohli byť svedkami toho, čo Boh koná skrze teba.“ Nejedná sa o mňa, jedná sa o vyvolanú Cirkev živého Boha.

Môžem skutočne povedať: pondelok 15. 8. 1955 – áno, to bol ten moment, keď som smel tomuto Božiemu mužovi potriasť rukou. Po prvom kázaní vzniklo s týmto mužom vnútorné spojenie – vedel som, že nikto nemôže konať to, čo sa deje tu, jedine že by s ním bol Boh. Toto spojenie sa jednoducho prehlbovalo, či už v roku 1958 alebo v roku 1962 – a opakovane som v zhromaždeniach prežíval a videl to, čo Boh v našom čase konal. Som na vlastné oči a uši svedkom toho, že rovnaká služba, akú mal tu na zemi náš Pán ako Syn človeka, sa opakovala v tejto službe – že brat Branham videl videnia, a ako je napísané v ev. Jána: „*Syn nemôže robiť nič sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca...*“ [5:19] Musíte sa raz presadiť do tej situácie: v jednej chvíli ešte hovorí ako brat Branham a v ďalšom okamihu vidí videnie. Skutočne to tak bolo. Prechod sme si vôbec nevšimli. Vôbec nie. Mohol ľuďom povedať, odkiaľ prišli, aké choroby mali atď. Presne tak, ako náš Pán mohol povedať Natanaelovi: „*Prv ako ťa zavolať Filip, keď si bol pod tým fíkom, videl som ťa.*“ [Ján 1:49] Tak, ako keď bol Peter privedený k Pánovi a náš Pán mohol povedať: „*Ty si Šimon, syn Jonášov...*“ [Ján 1:43] Všetky tieto veci sa v službe brata Branhama

zopakovali, ale on bol William Branham, človek, a ako často povedal, hriešnik, ktorý našiel pred Bohom milosť. Jednalo sa o službu: „...keď sa zjaví Syn človeka.“ [Lukáš 17:30] a že sa pred druhým príchodom Krista bude diať to isté, čo sa dialo pri prvom príchode Krista. Jedná sa o spásny plán nášho Boha a my sme smeli z milosti nájsť toto napojenie.

Ak potom myslím ešte na toto: Nielenže som ho počul v zhromaždeniach, jedol a pil pri rovnakom stole a cestoval s ním v rovnakom aute, ale... a dobre sa podržte: sestra Larsen – povedzme, že nebola tá najvážnejšia osoba v meste – ona mala dvojdom a polovicu dala k dispozícii bratovi Branhamovi a v tom byte on býval. A keď potom prišiel do Tucsonu brat Frank, aby mal účasť na medzinárodnej konferencii, tak jednoducho ku mne prišla a povedala: „Ty si Boží muž a ja by som chcela, aby si býval v byte, v ktorom býval brat Branham.“ A povedala: „Chcela by som, aby si sedel na rovnakom kresle a spal na rovnakej posteli.“ Áno. Všetko vedenia, ktoré pre mňa majú význam. Miesta a mestá nemajú žiadny význam, ale ak myslíme na to, ako sa Boh skutočne o všetko od samého počiatku postaral... skutočne o všetko od samého začiatku.

Ešte jedna vec. Keď mi brat Branham povedal: „Počkej s rozdávaním pokrmu, kým nedostaneš zvyšok pokrmu“ a predtým povedal: „...ktorý je na páskach...“ Hovoril priamo o páskach. Bratovi z Ottawy a i ďalšiemu bratovi som ukázal všetky pásky s kázaniami brata Branhama, ktoré mi boli posielané a tri týždne potom, čo boli kázané v USA, boli u nás v Krefelde a ja som pod touto službou skutočne rástol a som Bohu vďačný, že som v čase jeho života našiel napojenie.

Pre všetkých, ktorí by to chceli vedieť: toto je stôl s kázaniami v Zürichu. Všetky tie kázania som preložil a viete si predstaviť, koľko hodín to zabralo – potom ešte korektúry – oboje som učinil. Cestoval som od mesta k mestu, zvestoval som Slovo a využil som všetok čas, aby som prekladal kázania brata Branhama. Hlavne tie kázania, ktoré kázal po otvorení pečatí – na to Pán položil dôraz a to som v Božom poverení učinil. Skutočne som učinil všetko, čo je človeku možné a čo mi Pán prikázal.

Aby som to povedal ešte raz: pred 50 rokmi sa uskutočnila moja prvá misijná cesta do Indie a na ceste späť do Jordánska a Izraela. A predstavte si: v roku 1954, keď bolo v zhromaždení brata Branhama v Bombaji asi 300 000 ľudí, bol medzi nimi muž menom Paul Lowrie –

a tento muž bol veľmi premožený, Bohom požehnaný a stal sa najväčším evanjelistom v Indii a letel do USA a nechal sa pokrstiť v Branhamovej modlitebni. A keď som potom cestoval do Indie, tak sa Boh o všetko už dopredu postaral a aj my sme mali niekedy v zhromaždeniach 2 000 – 3 000 ľudí. Dohromady som v Indii počas mojich 24 návštev kázal v presne 23 mestách. Vtedy sme nemohli vždy letieť – cestovali sme autobusom alebo taxíkom – jednoducho sme navštevovali mesto po meste a zvestovali Slovo.

Skutočne som využil čas – približne 2 týždne tu v misijnom centre a 2 týždne na cestách, aby som vykonával Božie poverenie. Pre mňa je október tohto roka mimoriadnou príležitosťou, aby som myslel na to, ako Boh od samého počiatku viedol, ako v celom svete daroval kontakty, aby mohlo byť Slovo hodiny zvestované.

Radujte sa jednoducho so mnou, buďte vďační, pretože i vás zvest' hodiny dosiahla.

Povedzme to ešte raz a možno ešte viackrát: Ak by už odchodom brata Branhama domov zvest' vykonala to, k čomu bola poslaná, čo by potom bolo s tebou, so mnou – čo by bolo s nami všetkými? Boh stojí za tým, čo povedal, a my sme máme z milosti na tom účasť.

Chcel by som prečítať len niekoľko výrokov brata Branhama, ale najprv od nášho brata Peary Greena z Tucsonu. Po mojej poslednej návšteve, ktoré už leží trochu v minulosti, napísal:

„Tvoja návšteva mi priniesla do srdca veľkú radosť a je mojou túžbou podporovať ťa vo všetkom, čo konáš. Prosím, modli sa za mňa, aby mi boli dané pokyny, aby som konal to, čo mám konať. Žatva je veľká a robotníkov je málo.“

A potom prichádza posledná veta:

„Brat Frank, prosím, pokračuj, buď verný povereniu, o ktorom ja osobne verím, že je pravé.“

A v posledných rozhovoroch to doplnil a povedal:

„Verím, že tvoje povolanie je rovnako pravé ako to Pavlovo na ceste do Damasku.“

Prečo to však hovorím ešte raz? Hovorím jednoducho, že sme nenasledovali chytrácky vymyslené bájky [2. Petra 1:16], ale že Boh, ten Pán žije a že je prítomný! Kto som ja? Kto som ja, že som 24. 12. 1965 videl brata Branhama nakloneného dopredu stúpať na oblaku

nahor. Prečo to Boh učinil? Chcel som to ja? Nie! Boh však Elizeovi povedal: „...ak uvidíš, že...“ Čo môžem ja biedny človek za to, že sa Boh o všetko postaral? Je to predsa Božia vec, nie moja vec.

Teraz niekoľko citátov brata Branhama, mám ich už v nemčine, neprekladám.

„Ospravedlnenie pripravuje cestu pre posvätenie. Posvätenie pripravuje cestu pre krst Svätým Duchom. Krst Svätým Duchom pripravuje cestu pre Svätého Ducha samého, aby práve v dokonalosti zostúpil a znovu nás priviedol späť ku Slovu a vyjadril samého seba.“ K tomu sa ešte na chvíľu vrátíme.

Najprv ospravedlnenie skrze vieru v Ježiša Krista, v dokonané dielo spásy na kríži Golgoty, potom rešpekt pred Božím Slovom: „*Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda.*“ A potom je skrze vyliatie Svätého Ducha celá Cirkev postavená do služby, nielen niekoľkí, ale celá Cirkev a potom Boh vezme rôznych bratov a rozdelí služby. Preto stojí napísané, že jednému je daná taká služba a druhému iná.

Takže: „Ospravedlnenie pripravuje cestu pre posvätenie. Posvätenie pripravuje cestu pre krst Svätým Duchom. Krst Svätým Duchom pripravuje cestu pre Svätého Ducha samého, aby práve v dokonalosti zostúpil a znovu nás priviedol späť ku Slovu a vyjadril samého seba.“

Ďalší citát [3.6.1962]:

„Zvesť konečného času je daná, aby pripravila Nevestu a pripravila ju na vytrhnutie.“ „Zvesť konečného času je daná, aby pripravila Nevestu a pripravila ju na vytrhnutie. Čo môže konať? Na základe Malachiáša 4:5 ju privedie späť ku viere, ktorá bola raz daná svätým.“ [Júdu 3] Teraz to príde: „Zvesť privedie veriacich späť ku viere otcov, letničnú časť v čase znovunapravenia.“ A potom prichádza ešte súvislosť so zaslúbením: **„Ja napravidm, hovorí Pán.“** Takže to patrí jednoducho k tomu.

V ten istý deň, 20. 6. 1962, povedal brat Branham, resp. Pán skrze neho: **„Ja túto Nevestu navrátim späť do jej krásy a jej moci.“** Navrátim späť k tomu, čo skutočne bolo na začiatku. Takže nie témy na diskusie, ale Božia zvesť, aby bolo všetko privedené ku prapôvodnému stavu.

Ako ďalší tu máme ďalší citát z 22. 4. 1962. Tu čítame:

„Je však tiež skutočnosťou, že prorok pre toto posledné časové obdobie musel priniesť od Boha zvesť, ktorá predíde

druhému príchodu Pána.“ Amen! Ktorá predíde druhému príchodu Pána. „Pretože skrze jeho zvesť budú srdcia detí privedené k letničným otcom a so znovunapravením Slova príde znovunapravenie moci!“ Amen! Haleluja. Chválený a velebený buď Pán, náš Boh! Boh neprichádza s teóriou, ale len s realitou. Potom tu brat Branham hovorí ďalej:

„Boh musí znovunapraviť, pretože Svoje Slovo nemôže zaprieť. To nie je vzkriesenie Cirkvi, je to jej znovunapravenie. Boh povedie Cirkev k Letniciam rovnako ako na počiatku.“ To je jednoducho pramocné! To je pramocné! Čítajme ďalej: **„Boh nezasadí novú Cirkev, ale Svoju prapôvodnú sejbu privedie k prapôvodnému semenu – On to činí tak, ako to bolo povedané skrze proroka Joela 2. Skrze poučenie padne jarný dážď a na záver potom ako ďalšie dážď žatvy, aby povstala viera k vytrhnutiu.“**

Všetko sa stane. Boh poslal jarný a pošle i pozdný dážď, a ako jasne zvestoval brat Branham: oboje padne naraz a bude zjavené, že Boh Svoju prítomnosť prejaví.

Čítajme ďalej:

„Nehovoríme o jednotlivcoch alebo ľuďoch, ale o časovom období. Luther mal Božieho Ducha, ale jeho časové obdobie nebolo časom plného napravenia...“ Áno, to vieme, to sme poznali. **„...skrze nové vyliatie, ako to bolo na počiatku. Rovnako to bolo s Wesleyom, Boothom, s Knoxom, Whitefieldom, s Jonathanom Edwardsom, Muellerom atď...“**

A potom stojí: **„Iste boli plní Svätého Ducha. Áno, to určite boli. Ale časové obdobie, v ktorom žili, ešte nebolo časové obdobie znovunapravenia ako ani žiadne iné časové obdobie nebolo.“** A teraz to príde: **„Ale toto je posledné časové obdobie – obdobie úplnej temnoty a toto je obdobie odpadnutia a toto je obdobie znovunapravenia, je to obdobie v ktorom sa kruh uzatvára. Týmto všetko končí.“**

A ešte jeden citát: **„Znovunapraviť znamená opäť vrátiť pôvodnému vlastníkovi alebo vrátiť do pôvodného stavu. A ak je na niečo nárok, tak môžeme znovunapravenie vynútiť.“**

Už len jeden citát, ktorý má tiež rovnaký dátum:

„Nárok môže byť uplatnený, pretože sa nejakým spôsobom svojmu právoplatnému vlastníkovi stratil a môže niekde putovať. Ale znovunapraviť znamená priviesť späť k tomu, kde to bolo na začiatku, priviesť späť do pôvodného stavu. Aby sme to dosiahli, máme právo si to uplatniť. Skrze tento právoplatný stav znovunapravenia to môžeme prežiť, môžeme znovunapravenie vo viere vynútiť.“

Bratia a sestry, sme jednoducho zo srdca vďační, že ako sme často povedali, že sme poznali službu toho, ktorého Pán poslal v našom čase, že sme jej venovali pozornosť. Aj to tu môžeme ešte raz povedať: Mal som účasť na medzinárodných zhromaždeniach. V roku 1960 chcel brat Branham prísť do Krefeldu a potom mu kvôli jednej záležitosti nepredĺžili pas a prišiel T. L. Osborn. V 60. rokoch som mal účasť na zhromaždeniach medzinárodných evanjelistov. Prečo Boh obrátil moju pozornosť na to, čo On v našom čase učinil? Bolo to jednoducho vedenie Všemohúceho Boha a my všetci sme za to veľmi, veľmi vďační.

Zvesť ešte stále predchádza druhému príchodu Krista a všetci, ktorí pred Bohom nachádzajú milosť...

Dovoľte mi povedať, bratia a sestry, že musíme niesť starosť o to, aby všetci, ktorí Slovo teraz počujú, prežili svoje obrátenie, žeby nielen verili zvesti, ale že by verili Bohu, žeby učinili svoje osobné prežitie spásy, ako čítame už vo verši 1 v Rimanom 5. Tu je povedané, čo tí, ktorí našli milosť pred Bohom, skrze milosť môžu prežiť.

Rimanom 5:1: *„Ospravedlnení súc tedy z viery máme pokoj blížiti sa k Bohu skrze svojho Pána Ježiša Krista...“* Prežil si to skutočne aj ty? Prežili to dospelí a aj mladiství? Dostali sme toto prežitie spásy s Bohom, že sme našli pokoj s Bohom a mohli povedať: „Tak iste ako slnko svieti na nebesiach, tak som ja hriešnik našiel odpustenie.“?

Ako sme tu čítali: Skrze vieru v Ježiša Krista, skrze vieru v dokonané spasenie som našiel pokoj s Bohom. A kto našiel pokoj s Bohom, ten dostal od Boha odpustenie a zmierenie.

A potom vo verši 9, Rimanom 5:9: *„A tak tedy je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení Jeho krvou, budeme zachránení skrze Neho od budúceho hnevu.“* Takže Cirkev tu neostáva do času, keď budú vyliate nádoby hnevu. Ona bude predtým vytrhnutá. Ale to dôležité stojí v ev. Matúša 25: *„...a tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu...“*

Bratia a sestry, ja si nepotrebujem žiadne prežitie vymýšľať! Môžem povedať pred všemohúcim Bohom: Tak v pravde, ako Boh žije, som videl zrelé pšeničné pole. Tak v pravde, ako Boh žije, som vytrhnutie videl a prežil! Nerozprávam žiadne rozprávky, rozprávam prežitia, ktoré mi Boh z milosti daroval. Verím, že tak iste, ako sme siali pravé semeno Slova, tak iste vzíde a dôjde k zrelosti. A keď bude úroda zožatá... Aj to som videl: Bolo mi ukázané prezreté pšeničné pole a všetky klasy boli slnkom už trochu spálené a viseli nadol. Bolo mi nápadné, že keď mi Pán prikázal, aby bola úroda zožatá, tak na tom pšeničnom poli nebola žiadna burina.

Hovorím ešte raz: Nerozprávam žiadne rozprávky, to nepotrebujem. Jedná sa o večnosť, o vyvolanie, o prípravu, aby sme zaujali svoj postoj pred Bohom. A počuli aj to, čo Duch hovorí zborom teraz.

Ďalej potom čítame... Mohli by sme ísť od kapitoly ku kapitole. Jedno alebo dve biblické miesta mám ešte mimoriadne na srdci.

Galatským 1:10. My predsa nezvestujeme sami seba, ale Slovo Božie, a ak zmieňujeme prežitia, tak to patrí k tomu. Či Pavol nespomínal prežitia? Nepovedal snáď: „...*vytrhnutý až do tretieho neba.*“, „...*počul nevysloviteľné slová, ktoré nesmie človek hovoriť.*“ [2. Korinťanom 12:1–4] Boh dáva darom prežitia, ktoré k službe patria. To dáva Boh jednoducho darom, tak to jednoducho je.

Galatským 1:10: „*Chcem takouto rečou získať chválu u ľudí a či uznanie u Boha?*“ [podľa nem. prekladu] Ja hľadám uznanie Božie! Nemusíme hovoriť tak, aby sme sa ľúbili ľuďom. Ďalej pokračuje: „*Alebo či hľadám ľúbiť sa ľuďom? Lebo ak by mi ešte išlo o to, aby som sa ľúbil ľuďom, nebol by som sluhom Kristovým.*“ Nemôžeme sa páčiť Bohu i ľuďom! Nemôžeme hovoriť tak, aby sa to páčilo ľuďom, musíme hovoriť to, čo chce povedať Boh, a čo by povedal Pán, ak by stál pred nami.

Druhé miesto, ktoré mi veľmi, veľmi leží na srdci, je to, kde Pavol vyjadril v liste Filipänom 2:16 [podľa nem. prekladu]: „*Držte sa pevne Slova života mne na chválu v deň Kristov, pretože potom som nebežal nadarmo ani nadarmo nepracoval.*“ – Všetky moje cesty... a to som zmienil už minule a nechal som to vyvesiť vpredu na tabuľu s oznamami: Len za posledných 20 rokov som nalietať 7 miliónov 44 tisíc leteckých míľ. Len za posledných 20 rokov! Koľko to bolo za 20 rokov predtým, koľko to bolo za 30 rokov predtým, ak sa len počas posledných 20 rokov nazberal takýto počet leteckých míľ? Dostal som

poverenie a musím ho vykonávať a všetko by som učinil tak, ako som to činil. A hovorím jednoducho tak, ako to napísal tu Pavol: „*Držte sa pevne Slova života...*“ Držte sa pevne toho, čo Boh povedal vo Svojom Slove! A všetko vám bude zjavené.

V zhrnutí povedzme: Boh pred založením sveta ustanovil spásny plán a ten vykonáva. A že nás vzal priamo dnu do tohto spásneho plánu, to dokazuje naše vyvolenie pred založením sveta. Vyvolenie pred založením sveta. Všetci ostatní prechádzajú pomimo toho. Pokojne to povedzme: aj tí, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama a tvrdia, že sa to všetko už stalo. Nie, bola to príprava pre to, čo sa deje teraz. A to, čo Boh koná teraz, je prípravou na to, čo bude konať na záver. Sme v Božom pláne, v Božom programe a veríme, ako hovorí Písmo.

Dúfam, že všetci na celom svete majú skutočne rešpekt pred Bohom. Rešpekt pred Bohom, a to brat Hans Henrich taktiež vyjadril. Kto má rešpekt pred Bohom, bude mať rešpekt pred Božími rozhodnutiami. Bude rešpektovať, ak Boh sám vysloví povolanie. Ak nieto o to nedbá, tak kým potom taký človek pohŕda? Predsa Bohom samotným! Predsa nie služobníkmi, ktorí sú poslaní, ale tým, ktorý poslal. Preto Pán predsa povedal [Ján 13:20]: „...*ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma a kto Mňa prijíma...*“ – musíme sa teda chváliť? Nie, a ešte raz nie! Hovorím to len preto, aby sme **nebežali daromne**, ale aby sme mali istotu: Tak iste, ako nám náš Pán zjavil to, čo patrí k spásnemu plánu, a otvoril naše uši, aby sme mohli počuť, veriť a potom vidieť a dostať zjavené – to potvrdzuje naše vyvolenie, ktoré sa stalo pred založením sveta. A potom sa napĺňa: „...*všetkým, ktorí Ho prijali...*“ O to sa jedná! „...*všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v Jeho meno...*“ [Ján 1:13]

Žijeme skutočne v mimoriadnom čase – všetko prichádza k vrcholu, všetko prichádza k záveru a my ostávame triezvi v Božej prítomnosti a sme vďační, že Boží Duch ešte pôsobí, že ešte hovorí, že ľudia ešte činia pokánie a poznávajú, čo pred Bohom nie je správne, čo pred Ním nemôže obstať. Jednoducho je v nás všetkých túžba, aby na nás všetkých skutočne mohlo spočinúť Božie zaľúbenie. Aby nám aj toto preberanie Slova šlo k srdciam, aby sme to zo srdca prijali a uchopili, našli sa v Slove a jednoducho vedeli: „*Nad kým zmiluje, nad tým sa zmiluje, a nad kým sa zľutuje, nad tým sa zľutuje.*“ [2. Mojžišova 33:19, Rimanom 9:15] A komu je milostivý, tomu ukazuje Svoje cesty a dáva mu moc po Jeho cestách putovať.

Pán má Svoju cestu so Svojou Cirkvou, poslal Svojho služobníka a proroka a dovoľte mi pokojne povedať: Takú službu nemal ani Pavol ani Peter. Vtedy ten čas ešte nenastal, ale teraz ten čas prišiel, aby sa Pán zjavil rovnako ako vtedy, keď putoval po zemi. A tak isto ako vtedy, ak Ho niekto odmietol... čítali ste už niekedy, akými titulmi bol náš Pán označený? Ako zvodca, ako podvodník, ako posadnutý... keď čítame, čo všetko učení Písma nášmu Pánu spôsobili a povedali mu...

Ale vieme, že existovali aj tí, ktorí počúvali, ktorí verili a prijali. A keď bol pri Svojej reči veľmi priamy, tak povedal Svojim učeníkom: „*Či azda i vy chcete odísť?*“ A Peter povedal: „*Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš.*“ [Ján 6:68]

Chcel by som sa skutočne len spýtať: Prijali a uchopili sme všetci zo srdca, že v našich dňoch Pán koná poslednú časť spásnych dejín?

Všetci vieme: od odchodu brata Branhama domov prešlo 49 rokov. V decembri to bude 49 rokov, odkedy Pán vzal brata Branhama domov. Viete, aká myšlienka mi prišla? V Starom zákone Pán izraelskému ľudu po 7 krát 7 rokoch zaslúbil a daroval spásny radostný rok. A ak sme čítali v citátoch brata Branhama, že skrze znovunapravenie bude Cirkev – každý jednotlivec i celá Cirkev – vrátená do svojho pôvodného vlastníctva, že sa opäť vráti ku vlastníctvu toho, čo jej bolo na počiatku Bohom darované.

Neviem presne, kedy to Boh bude konať, viem však presne, že to konať bude! Že to konať bude! Ale bolo by pekné, ak by sa to stalo už čoskoro, pretože naša túžba je veľká. Ale v tom vás skutočne môžem uistiť: Naša viera je ukotvená v Božích zaslúbeniach. Naša viera je na základe Slova. Ako povedal aj náš Pán: „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo...*“ [Ján 7:38] – to činíme – veríme z celého srdca tak, ako a čo hovorí Písmo, a prežijeme plné znovunapravenie. V našom strede bude jasot a chvála – Pán všetko vo Svojej Cirkvi privedie do pôvodného stavu a my všetci sa staneme jedno srdce a jedna duša. Kto má túto túžbu? My všetci. My všetci máme rovnakú túžbu, žeby Pán Svoje dielo dovedol k záveru. A ako sme to tu čítali – máme dokonca právo to vyžadovať, pretože to Boh zaslúbil. Tak sme videli i znovunapravenie. Boh sa o všetko postaral a daroval milosť.

Jemu, Všemohúcemu Bohu buď česť a chvála. Aj to sme si overili – prepáčte, ak to tu tak hovorím: počas všetkých týchto rokov som kázal viac ako 8 000 kázaní vo viac ako 600 mestách vo viac ako 140 krajinách. Skutočne som vykonal svoju časť a môžem len povedať: Boh

ku všetkému daroval milosť a nemusím brať nič späť. Ako niekedy súrodenci zdôrazňujú, že keď počujú kázania zo 70. alebo 80. rokov, tak zistia, že by mohlo byť kázané dnes alebo včera. Boh je predsa stále prítomný a Boží Duch predsa stále vedie do každej pravdy.

Ale že mi daroval z milosti tú veľkú prednosť Jeho večne platné evanjelium, Slovo Božie niešť a zvestovať, to je neopísateľná milosť a za to som ja a myslím, že my všetci, vďační, jednoducho vďační, že to Boh tak učinil.

Nech verný Pán požehná vo všetkých kútoch sveta, vo všetkých národoch a jazykoch, nech sú vyvolení vyvolaní, dôjdu k jednote viery, stanú sa jedným srdcom a jednou dušou a pripravia sa tak na plné napravenie Božej moci a všetkého toho, čo bolo v Cirkvi na počiatku.

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a na všetky veky.“ [Židom 13:8] a Jemu samému náleží česť teraz a na všetky veky. Amen.

Povstaňme a spievajme chórus *Tak jakýž jsem, tak to musí byť* a nanovo posväťme svoje životy Pánu.

*Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Predtým ako to budeme spievať ešte raz, dovoľte mi spýtať sa, či si snáď v našom strede niektorí, ktorí boli Slovom oslovení, cítia volanie posvätiť život Pánovi. Aj od všetkých poviazaností, od všetkého, čo v tomto čase aj medzi mladistvými môže byť, či sa to týka počítačov alebo čohokoľvek iného. Prosím, nenechajte sa ničím ovládať, ničím zotročovať, majte jednoducho autoritu nad všetkým a to v každom čase. Kto potrebuje oslobodenie? V čase, keď zotrváme v tichej modlitbe, obzvlášť všetci tí, ktorí sú tu po prvýkrát a možno počuli Slovo o ospravedlnení, o odpustení, o milosti a plnej spásy takýmto spôsobom prvýkrát – máte jednoducho prijať a uchopiť a spolu s nami Boha prežiť.

Skutočne by som chcel, aby všetci, ktorí počujú Božie Slovo z mojich úst, uskutočnili svoje osobné spásne prežitie – prežili svoje obrátenie, činili pokánie, zo srdca verili a nechali sa pokrstiť a potom prijali aj krst Svätým Duchom. To je vzor, ktorý nám Boh daroval v prvej Cirkvi, a povedzme aj to ešte raz v súvislosti s úvodným Slovom.

„Blahoslavené sú vaše oči, pretože vidia.“ Prečo vidia?

„*Blahoslavené sú vaše uši, pretože počujú.*“ Prečo počujú? Pretože sme pod hlasom Slova uverili a bolo nám zjavené Pánovo rameno, pretože tak je napísané: „*Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Pánovo?*“ [Izaiáš 53:1] Všetkým, ktorí veria, bude zjavené rameno Pánovo. Všetci, ktorí veria, prijmú ospravedlnenie skrze vieru v dokonané dielo spásy. Krv Novej zmluvy predsa tiekla za nás a my sme smeli prijať a uchopiť všetko, čo nám Pán z milosti daroval.

V čase keď sú hlavy sklonené... máme niektorých, ktorí by chceli byť zahrnutí do modlitby?

Ó, áno, áno, všade.

Spievajme ešte raz *Tak jakýž jsem, tak to musí byť.*

Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Milovaný Pane, zo srdca Ti ďakujem. Ty si ku nám hovoril, Ty si volal a my Ti ďakujeme, že sme tomuto volaniu uverili, že ešte žijeme v čase milosti, že smieme k Tebe prichádzať, a kto k Tebe prichádza, toho neodvrhuješ, tomu pomáhaš, toho zachraňuješ, toho oslobodzuješ, tomu žehnáš a Ty sám si nám povedal: „*Ja dám odpočinutie vašim dušiam.*“

Milovaný Pane, prijmi všetkých, ktorí teraz k Tebe vzhliadajú a vo viere prijímajú a uchopia všetko, čo sa pre nás stalo na kríži Golgoty. „*Boh bol v Kristu a zmieril svet Sám so Sebou.*“ [2. Korinťanom 5:19] Všetko odpustil, dlžný úpis roztrhal. Prijmite to! Verte z celého srdca! Nech je toto deň, ktorý Pán učinil pre všetkých, ktorí majú k Pánu prísť a ktorí skutočne prišli.

A ako ďalšie za nás všetkých, že by sme mohli zo srdca veriť, že zvest' – Slovo Božie so všetkými zaslúbeniami, celý spásny plán nášho Boha – bola zvestovaná a že táto Božia zvest' ešte dnes predchádza druhému príchodu Krista a celý svet môže počuť toto volanie.

Milovaný Pane, požehnaj všetkých, ktorí pozdvihli svoje ruky, požehnaj všetkých, ktorí sa pripojili vo všetkých národoch a jazykoch a národnostiach.

Ďakujem Ti, že Tvoje Slovo sa nevracia späť prázdne, ale vykonáva to, k čomu bolo poslané [Izaiáš 55:11].

Milovaný Pane, porúčam Ti Tvoj krvou vykúpený zástup a verím, že je to Nevesta Baránka, ktorá teraz počuje volanie Ženícha. Spoločne Ti ďakujeme za to, že si otvoril naše uši, daroval si nám vieru a zjavenie a že sme sme vidieť.

Ó, vysoko chválené buď Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš. Haleluja. Haleluja. Chváľte Pána a Jeho sväté meno, pretože na nás všetkých z milosti vykonal veľké veci. Haleluja. Haleluja.

Zotrvajme v modlitbe.

Možno s nami brat Jean-Claude zaspieva chórus Maranatha. Možno i speváci majú ešte pieseň.

Ó, Bože! Božia prítomnosť je v našom strede. Boh hovoril, On je prítomný. Haleluja!

Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame Ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Amen.

Dovoľte mi spýtať sa, či sa niekto chce nechať pokrstiť. Máme v našom strede bratov alebo sestry, ktorí by sa chceli nechať zajtra pokrstiť? Ak sa ich nájde viac, tak môžeme mať zajtra krst. Jeden? Ďakujem.

Teraz prídu dopredu všetci speváci a zaspievajú pieseň ku cti Pánovej. Dnes poprosíme brata Daniela o modlitbu a brata Hansa, aby ju preložil a potom sa pripojil svojou modlitbou.

Češť a vďaka buď Pánovi. Aj za všetkých mladistvých. Boh nech všetkých požehná z bohatstva Svojej milosti. Haleluja.

[pieseň Láska Božia]

Amen. Môžete pokojne ostať stáť *[spevokolu]*. Rovnaká láska Božia, ktorá bola zjavená na Golgote, je do našich srdc vylievaná skrze Svätého Ducha a potom milujeme nášho Pána i spasených, milujeme jeden druhého božskou láskou.

Prosím brata Daniela a brata Hansa Henricha, aby teraz prišli. Sme za našich bratov vďační.

Počkajte ešte chvíľu [*spevokolu*], môžete potom spievať ešte jednu nádhernú pieseň. Čas je plne na našej strane.

[modlitby bratov]

*Slávim milosť tak nádhernú, ktorá sa mi stala,
bol som od Neho vzdialený, milosť ma prenikla.*

*Tá milosť mi zobrala strach, učí bázni Božej,
pochybujúcich neverných, naučí tiež veriť.*

*Prešiel som cez tmu hriechu noc, námahu a bolesť,
milosť mnou mocne prenikla, večnú spásu dala.*

*Až tam v zemi vykúpených, budem stáť pred trónom,
to z milosti, že ma našiel, krížom cenu splatil.*

*Až tam budem v Jeho sláve, 10 000 rokov,
moje srdce spievať bude, o milosti večne.*

Zostaňte stáť, budeme ešte raz Pánu ďakovať. Prosíme nášho brata z Ottawy, aby tiež prišiel a ešte raz s nami ďakoval.

Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí hovoria inými jazykmi, že trpezlivo počúvajú, a poďakovať sa všetkým prekladateľom. Jednoducho zo srdca poďakovať, že môžeme byť zhromaždení medzinárodne a môžeme celému svetu medzinárodne slúžiť. Boh to z milosti tak učinil, Jemu buď skutočne česť na celú večnosť.

Ak On povedal, že: „...evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom“, tak to predsa aj naplnil a učinil. Jemu buď česť.

[modlitba brata]

Boh ti požehnaj, Boh požehnaj všetkých.

Zaspievate ešte jednu pieseň?

Dávajte pozor na svoje deti a jeden na druhého, tak aby všetko dobre prebiehalo. Dúfame, že všetci majú miesto a máte kde hlavu skloniť, ak nie, tak nám to povedzte.

[pieseň V čase večera bude svetlo]

Ako často brat Branham zmienil miesto zo Zachariáša 14:7: „...stane sa, že v čas večera bude svetlo.“ Svetlo prišlo. V prirodzenom večer prichádza tma a potom nastane noc, ale v duchovnom Boh daroval

milosť, že v čase večera prišlo svetlo, tak aby sme v tomto svetle mohli putovať až do polnočnej hodiny, keď nás Pán zavolá. Chváľte Pána! Ďakujte nášmu Bohu za to, čo učinil! Jemu buď česť!

[modlitba brata Schmidta]

Haleluja, budiž chválen. Haleluja. Amen.

Haleluja, budiž chválen. Pane, teraz náš požehnaj.

Amen.